

Lisa besöker pappa i fängelset.

Hej, jag heter Lisa. Vet du vart jag ska i dag? Jag ska besöka min pappa. Jag är väldigt glad för det men oroar mig också. För, vet du vad? Min pappa sitter i fängelse. Det är där jag skall besöka honom. Jag har aldrig varit i ett fängelse förut. Och det är så länge sedan jag såg pappa.

Pappa gjorde något som inte är tillåtet, något som är förbjudet. Polisen upptäckte det, och pappa kom i fängelse. Han ska vara i fängelse länge. Jag undrar hur det kommer att bli.

Som tur är kan barn inte komma i fängelse. Men idag ska jag göra det, men bara på besök alltså. Vi skall resa långt, mamma och jag. Först ska vi resa med tåg och sen med buss. Mamma har pratat med fängelset om att vi ska komma.

Först fick jag inte veta att pappa sitter i fängelse. Mamma sa att han måste jobba i en annan stad. Men jag tyckte att han var borta så länge, och mamma var mycket ledsen. Hon grät ofta och hörde liksom inte, när jag pratade med henne. Jag var säker på att det var för att jag inte alltid klarar av att vara snäll. En dag tog mamma mig i knäet och sa att det helt, helt säkert inte var mitt fel att hon var ledsen eller att pappa var borta. Och så berättade hon om pappa, som hade gjort något dumt och kommit i fängelse.

Det var så skönt att mamma berättade. Det var som om klumpen som hade samlat sig i magen smälte och ville ut. Den rann ut som en bäck och jag grät och grät. Efteråt mådde jag lite bättre. Nu visste jag varför mamma hade varit så ledsen den senaste tiden och varför pappa inte kom hem.

Först var det en hemlighet allt det där med pappa. Men så berättade jag det för min bästa vän. Hon heter Sofie. Det var skönt att få berätta det för henne. Hon frågade massor om hur det är i fängelset. Jag kunde inte så mycket om det. Jag hade ju inte varit där ännu.

Snart var det flera som visste att pappa satt i fängelse. En stor kille jag inte känner ens, kom och undrade om min pappa var en läskig tjuv. Jag blev mycket ledsen och sprang hem. Ingen får prata illa om min pappa!

Efter detta pratade mamma med min lärare och läraren pratade med alla föräldrarna och barnen i klassen. Mamma och min lärare och jag pratade länge tillsammans vi också. Då lärde jag mig vad jag kunde svara om någon sa något om pappa. Efter detta blev det lite lättare.

Nästa gång pappa ringde från fängelset berättade jag om allt som hade hänt. Det var skönt att prata med pappa i telefon. Han ringer ibland till mig efter barnprogrammet i TV. Även om det är bra att prata med pappa i telefon så blir jag ofta ledsen efteråt. Jag saknar pappa. Det är dumt att ha sin pappa i fängelse.

Äntligen kom dagen då mamma sa att vi kunde besöka pappa i fängelset. Och tänk nu är vi på väg. Mamma säger att vi snart är framme. Undrar hur det är i fängelset. Jag är glad för att snart få träffa pappa men jag är också nervös. Jag ser att mamma är nervös hon också.

Nu har vi kommit fram till fängelset. Runt fängelset är det en hög mur. Mamma berättar att muren är där för att ingen ska rymma från fängelset. Vi stannar inför en port och ringer på en knapp. Över porten finns en kamera. Mamma säger att kameran är där för att vakterna inne i fängelset ska se vem det är som ringer på ringklockan. Det hörs en röst ur en högtalare. Mamma berättar vilka vi är och att vi ska besöka pappa. Surr, säger det i porten. Och så öppnar porten helt av sig själv och vi kan gå in. Innanför muren är det många stora hus och en ny port. Mamma läser på en skylt vart vi ska gå.

Mamma måste visa ett kort också för att visa att det är hon som är mamma. Mamma och jag hänger från oss jackorna och mammas väska i ett skåp. Det är många saker man inte får ha med in i fängelset.

Så måste vi gå igenom något som heter metalldetektor. Det är som att gå igenom en slags dörr. Det piper när mamma går igenom. Det piper för att hennes nycklar är av metall. Hon måste ta ut det hon har i fickorna. Sedan är det min tur. Det piper nu också, men när jag tar av mig skorna så går det bra. Äntligen är vi färdiga och en farbror låser upp en dörr till en lång korridor. Det är många dörrar som går in till många rum i korridoren.

Farbrorn låser upp en av dörrarna åt oss och äntligen sitter vi i det rum där vi ska träffa pappa. Det heter besöksrum. Man får inte besöka pappa i rummet där han bor. Borta i ett hörn står det en kasse med leksaker. Jag ser att det finns lego, bilar och böcker där, men jag klarar inte av att leka nu. Snart kommer ju pappa. Men vad ska jag säga till honom? Det är så länge sedan vi såg varandra.

Plötsligt står pappa i dörren. Han ler och kommer mot oss. Jag får lust att springa till honom, men jag klarar det inte. Det är som jag har fått gelé i benen. Mamma sitter helt stilla hon också.

- Pappa, hur ser det ut på ditt rum?

Äntligen törs jag fråga om något. Pappa berättar om rummet där han bor. Där finns säng, skrivbord, stol och fönster. På fönstret finns det ett galler. Från fönstret kan han se när solen går ner på kvällarna.

– På väggen hänger en teckning som du har ritat, berättar pappa. Den som du skickade till mig med den fina prinsessan. Det finns en TV i rummet också och några böcker och bilder.

Pappa berättar och berättar. Han berättar att han har ett jobb inne i fängelset. Där är han när han inte är inne på sitt rum. På jobbet gör han skåp och hyllor. Han berättar att han får mat flera gånger om dagen, precis som hemma.

Han berättar att den som sitter i fängelse kallas för fånge eller intagen. Dom som jobbar i fängelset kallas för kriminalvårdare. Dom har på sig en uniform och har en nyckelknippa. Ibland jobbar en läkare i fängelset också, i fall någon blir sjuk. Det finns också en präst och en sjuksköterska.

Nu vill pappa höra vad jag och Sofie har gjort den senaste tiden. Och så är det min tur att berätta. Jag berättar att vi har spelat teater och att mamma och gran-
nen kom för att titta på. Och så berättar jag om allt vi gjort i skolan. Jag märker att
jag inte är blyg längre. Det är skönt att sitta i pappas knä även om jag är lite arg
på honom också.

Det är precis som om pappa vet vad jag tänker på.

- Jag märker att du är arg på mig, säger han. *Vi är tysta en liten stund bägge två.*
- Det är bara mitt eget fel att jag har gjort något dumt och eftersom jag har gjort
något dumt måste jag ta mitt straff. Straffet är att vara inlåst här, säger han och
ser på mig.
- Du får aldrig glömma hur mycket jag tycker om dig, Jag tänker mycket på dig,
säger pappa och kramar mig.

Jag måste visst bort och titta på leksakerna i hörnet i alla fall. Medan jag leker hör
jag att mamma och pappa pratar allvarligt med varandra, men dom är inte arga.
Pappa ger mamma en kram och jag ser att hon är ledsen. Även om det är kon-
stigt att vara här märker jag att det är skönt att vara tillsammans alla tre, mamma,
pappa och jag.

Så kommer farbrorn och knackar på dörren. Han säger att besöks-tiden är slut. Jag vill inte åka ifrån pappa. Jag vill att han ska följa med hem. Pappa berättar att det får han inte, även om han väldigt gärna vill. Men han berättar att jag snart kan få komma på besök igen. Och om inte allt för länge så får pappa lov att komma på besök hem. Det heter permission. Han pratar om allt det roliga vi ska göra tillsammans då, och han lovar att komma och se på teatern som jag och Sofie har gjort.

Pappa kramar mig så hårt att jag nästan får ont och så följer han med farbrorn bort.

Mamma och jag säger inget på länge. Jag är arg på pappa för att han gjorde något så dumt att han kom i fängelse. Mamma gråter lite och jag tröstar henne. Så gråter jag lite och mamma tröstar mig. Mamma säger att man får vara arg på någon och tycka om honom på samma gång. Hon tar mig i handen och snart sitter vi på bussen på väg hem.

När vi kommer hem är det nästan kväll och solen är på väg ner. Det känns bra att tänka på att pappa också kan se solen gå ner. Och det är bra att veta att pappa har det bra. Det var spännande att se hur det är i fängelset. Och nu kan jag berätta mera för Sofie också.

Nu vet jag vad jag ska göra. Jag vill rita en teckning till pappa. Jag vill rita ett fängelse och en sol och ett hjärta, och mamma och jag som ska besöka pappa. Så här ser min teckning ut:

Kriminalvården

---

www.kriminalvarden.se

601 80 Norrköping

Tel: 011-496 30 00

Fax: 011-496 35 17

Berättelsen är från början utarbetad i Norge av FFP, Foreningen for Fangers Pårørende. Kriminalvården har fått tillåtelse att översätta materialet som består av informationshäftet Barn som har pappa eller mamma i fängelse och denna berättelse. Kriminalvården i Sverige har tillfört det som gäller i Sverige.

Best. nr. 4829. Tryck: Danagårds Grafiska. Illustrationer: Gabriell Frödén.
Layout och original: Anfang Reklambyrå.